

ประกาศสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

เรื่อง แนวทางในการระบุตัวตนของลูกค้าและการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้า

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๙ วรรคสี่ ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในการระบุตัวตนของลูกค้าตามข้อ ๑๙ (๑) ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ นอกจากจะใช้ข้อมูลที่ได้ในขั้นตอนการแสดงตนตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง วิธีการแสดงตนของลูกค้าสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ในการระบุตัวตนของลูกค้าแต่ละรายแล้ว สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องคำนึงถึงระดับความเสี่ยงของลูกค้าแต่ละราย เพื่อพิจารณาว่า จำเป็นต้องได้ข้อมูลเพิ่มเติมในการระบุตัวตนของลูกค้าอีก หรือไม่ ดังนี้

(๑) กรณีที่ลูกค้ามีระดับความเสี่ยงต่ำ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพิจารณาระบุตัวตนของลูกค้าจากข้อมูลการแสดงผลโดยยังไม่จำเป็นต้องขอข้อมูลอื่น ๆ อีกก็ได้ เว้นแต่พบว่าข้อมูลการแสดงผลนั้นยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์หรือไม่เพียงพอที่จะพิสูจน์ได้ว่าลูกค้ามีตัวตนอยู่จริงตามกฎหมายและมีคุณลักษณะหรือปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่ำอย่างแท้จริง สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) จะต้องได้รับข้อมูลเพิ่มเติมให้เพียงพอที่จะพิสูจน์ได้ดังกล่าว

(๒) กรณีที่ลูกค้ามีระดับความเสี่ยงอื่น สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องระบุตัวตนของลูกค้าจากข้อมูลการแสดงผลที่ครบถ้วนและจัดให้ได้มาซึ่งข้อมูลอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ ทั้งนี้ ลูกค้าที่มีระดับความเสี่ยงสูง สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจพิจารณาขั้นตอนในการระบุตัวตนเพิ่มเติม โดยขอข้อมูลหรือตรวจสอบข้อมูลอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ ก็ได้ เช่น ข้อมูลการชำระค่าสาธารณูปโภคจากสถานที่อยู่หรือสถานที่ประกอบอาชีพ สำเนาสัญญาหรือข้อตกลงทางธุรกิจระหว่างลูกค้ากับบุคคลภายนอกเฉพาะส่วนที่พิสูจน์ถึงการดำเนินกิจการของลูกค้า ข้อมูลที่อ้างอิงได้ว่าลูกค้ามีความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับสถาบันการเงินอื่นที่น่าเชื่อถือ เป็นต้น

ข้อ ๓ ในการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้าตามข้อ ๑๙ (๒) ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. ๒๕๕๖ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตาม

มาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องดำเนินการให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง ให้เพียงพอที่จะพิสูจน์ได้ว่า เป็นบุคคลธรรมดาที่มีตัวตนอยู่จริงตามกฎหมายของประเทศใดประเทศหนึ่ง และมีความเกี่ยวข้องกับลูกค้ำ ซึ่งสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ควรคำนึงถึงความเกี่ยวข้องด้านธุรกิจเป็นสำคัญ เว้นแต่มีข้อมูลอื่นเพิ่มเติมที่อาจพิจารณาได้ว่าบุคคลนั้น เป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้ำแม้จะไม่มี ความเกี่ยวข้องกันทางธุรกิจก็ตาม เช่น มีความเกี่ยวข้องทางเครือญาติ ทางการเมือง หรือทางพันธสัญญาอื่นใด เป็นต้น ทั้งนี้ ข้อมูลการระบุตัวผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงในข้อนี้ ต้องเพียงพอที่จะสามารถนำไปใช้ดำเนินการตามข้อ ๑๙ (๓) ของกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้

แนวทางตามวรรคหนึ่ง ให้นำไปใช้กับการระบุตัวบุคคลอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้ำ พ.ศ. ๒๕๕๖ เช่น ผู้รับผลประโยชน์ตามกฎหมายคุ้มครอง ประกันภัย เป็นต้น ได้โดยอนุโลม

ข้อ ๔ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) อาจนำแนวทางตามข้อ ๒ (๒) และข้อ ๓ มาใช้บังคับกับลูกค้ำที่มีระดับความเสี่ยงต่ำด้วยก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

พันตำรวจเอก สีหนาท ประยูรรัตน์

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน